

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/205/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616213250
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6616213250.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobcu V. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. S. C. XXX/XX, XXX XX S., občan SR, proti žalovanému OTP Banka Slovensko a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že spotrebný úver č. XXXX XXXX XX zo dňa 11.02.2010 a hypotekárny úver č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010, ktorý poskytol žalobcovi V. R. žalovaný OTP Banka Slovensko, a.s. sú bezúročné a bez poplatkov a priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.000,- eur z a m i e t a.

II. Žalovanému súd priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 17.10.2016 domáhal určenia neplatnosti ako aj bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2010 a hypotekárneho úveru č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010 uzavretých medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom a priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.000,-eur. Následne dňa 22.02.2017 doručil súdu zmenu žaloby, v zmysle ktorej sa v spore domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebného úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.02.2010 a hypotekárneho úveru č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010 uzavretých medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom a priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.000,-eur.

2. V podanej žalobe uviedol, že zmluva o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXSU a zmluva o spotrebnom úvere č. XXXX XXXX XX T. bola uzavretá na základe nekalých praktík a do zmluvy boli včlenené neprijateľné podmienky. Podľa žalobcu bola zmluva uzavretá v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Predmetné úvery boli uzavreté v roku 2010 za účelom kúpy nehnuteľnosti, kde sa následne aj presťahoval a zmenil adresu trvalého pobytu. Napriek tomu, že žalobca nahlásil zmenu adresy trvalého pobytu žalovanému, tento zmenu adresy nezaevidoval a naďalej mu všetky písomnosti zasielal na pôvodnú adresu. V dôsledku toho mu neboli doručené výzvy vedúce k dohode o splácaní, čo následne viedlo k výkonu záložného práva a k predaju nehnuteľnosti. Pri výkone záložného práva banka vyčíslila zostatok dlhu, ktorý bol po niekoľkých rokoch splácania úveru vyšší ako samotná istina úveru. Následne mu bol doručený platobný rozkaz tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť zostatok spotrebného úveru. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalobca odpor a zároveň predmetnou žalobou žiada o prešetrovanie predmetných zmlúv. Zmluvnú odmenu dojednanú v predmetných zmluvách považoval za dojednanú neurčite, nezrozumiteľne a v rozpore s dobrými mravmi. Podľa žalobcu, veriteľ od neho

požadoval zaplatenie neprimerane vysokej odmeny, čo je podľa neho možné považovať za úžeru. Žalobca však nemal v záujme uzavrieť takúto zmluvu. Poukázal na to, že je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa spotrebiteľovi poskytne úver za cenu prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Rovnako aj pri nebanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je podľa žalobcu predmetná úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Žalobca je presvedčený, že žalovaný voči nemu použil neprijateľné zmluvné podmienky, čím porušil § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Preto žalobca žiadal, aby súd podmienky, ktoré považuje za neprijateľné, vyhlásil za neprijateľné, a teda neplatné. Žalovaný ako veriteľ podľa žalobcu vedome, na škodu spotrebiteľov obchádza zákon v snahe získať tak pre seba výhodnejšie postavenie. Podľa žalobcu, žalovaný núti spotrebiteľa spotrebiteľskou zmluvou k takému konaniu, ktoré nie je povinný vykonávať, s cieľom obchádzať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské zmluvy a ostatné predpisy na ochranu spotrebiteľa. Slovná formulácia podľa žalobcu síce neodporuje zneniu zákona, avšak samotnými dôsledkami sleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol (poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. US 16/95 zo dňa 24.05.1995). Naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov žalobca odôvodnil tým, že bez určenia predmetnej právnej skutočnosti sú jeho práva ako spotrebiteľa ohrozené, a preto je potrebné predmetné zmluvy podrobiť ex offo skúmaniu z hľadiska súladu so všeobecnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o žalované finančné zadosťučinenie v sume 1.000,-eur, predmetná suma má podľa žalobcu predstavovať náhradu škody za stratu času pri uplatňovaní vlastníckych práv, náhrada za právnu pomoc a domáhanie sa správnosti vyúčtovania splatnosti poskytnutého úveru.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 23.03.2017 s argumentmi žalobcu uvedenými v podanej žalobe nesúhlasil. V úvode vyjadrenia uviedol, že so žalobcom mal uzatvorené dve zmluvy, a to zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXSU, ktorý je v celosti uhradený a zmluvu o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XXRSU, ktorý je zo strany žalobcu nesplácaný a je žalovaný na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/70/2016. Vzhľadom na splatenie hypotekárneho úveru, sa žalovaný vyjadril len k spotrebnému úveru č. č. XXXX XXXX XXRSU. Predovšetkým nesúhlasil s tvrdením žalobcu o použití nekalých praktík pri uzatváraní zmluvy a včlenení neprijateľných podmienok do predmetnej zmluvy. Považuje predmetné vyjadrenie za všeobecné, bez akéhokoľvek relevantného dôkazu. Pokiaľ ide o nezaevidovanie zmeny adresy trvalého pobytu, žalovaný namieta, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, kedy a ako nahlásil zmenu adresy. Z internetového systému banky žalovaný zistil, že zmena adresy žalobcu bola zaevidovaná na základe predloženého občianskeho preukazu žalobcu dňa 11.12.2014. Pokiaľ ide o dojednanú zmluvnú odmenu, ktorá nebola podľa žalobcu v zmluve upravená jasne a zrozumiteľne, čo žalobca považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný uviedol, že v článku II zmluvy sú jasne formulované základné podmienky poskytnutia úveru, a to pohyblivá úroková sadzba ku dňu poskytnutia úveru vo výške 18 % ročne, výška úveru 2.300,-eur so splatnosťou 60 mesiacov, konečná splatnosť 11.02.2015, výška mesačnej splátky 58,41 eur, splatné k 11. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 11.03.2010. RPMN bola 26,10 %, celkové náklady spojené s úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy boli 3.891,40 eur, poplatok za poskytnutie úveru 46,-eur, poplatok za zabezpečenie poistenia úveru 3,5 eur, poplatok za 1. upomienku 24,90 eur, za každú ďalšiu upomienku 24,90 eur plus ďalšie podmienky uvedené v článku II zmluvy sú podľa názoru žalovaného formulované jednoznačne a zrozumiteľne. Zároveň poukázal na to, že žalobca napriek tvrdenej nejasnosti a nezrozumiteľnosti ustanovení zmluvy o zmluvnej odmene, neuvádza ktoré ustanovenie je podľa neho nezrozumiteľné a nejasné a prečo. Pokiaľ ide o tvrdené neprijateľné podmienky zahrnuté do zmluvy, žalobca nijakým spôsobom nešpecifikoval, v čom vidí nečestný postup žalovaného a ktoré zmluvné podmienky považuje za neprijateľné. Doteraz žiadne podmienky v zmluvách žalovaného neboli súdom vyhlásené za neprijateľné. K tvrdeniu žalobcu o tom, že cena úveru niekoľkonásobne prekračuje priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, žalovaný uviedol, že odplata (cena) za poskytnutý úver bola výrazne pod stanoveným stropom priemernej odplaty za poskytnuté úvery v relevantnom čase (41,78 %), keďže RPMN úveru bola len 26,10 %. Rovnako žalovaný poprel aj tvrdenie žalobcu o vynútení si jeho súhlasu s podpisom rozhodcovskej doložky, ako aj uplatnenie si úrokov a poplatkov nedojednaných v zmluve o spotrebnom úvere ako aj obvinenie o ekonomickom podvode, ktorým mal žalovaný od žalobcu dostať niekoľkonásobne viac peňazí, ako mu poskytol. Žalovaný predovšetkým namietal, že žalobca k predmetným tvrdeniam neposkytol žiaden relevantný dôkaz, a preto nie je možné sa k týmto tvrdeniam vyjadriť inak ako len všeobecným popretím uvedených skutočností. Pri namietanej neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu nesúlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, žalovaný uviedol, že poskytovanie úverov ním ako bankou pre spotrebiteľov

je v súlade so zákonom a na žalobcu nebol vyvíjaný žiadny nátlak, ani nebol uvedený do tiesne za účelom uzavretia predmetnej zmluvy. Pokiaľ ide o žiadané primerané finančné zadostučinenie, žalovaný odmietol vznesený nárok žalobcu, nakoľko si nie je vedomý žiadneho porušenia právnej povinnosti s následkom vzniku škody žalobcovi, žalobca svoje nároky na finančné zadostučinenie ničím nepodložil.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.04.2017 (replika) poukázal na vyhýbavú odpoveď žalovaného, ktorou sa účelne vyhol konkrétnym odpoveďami na tvrdenia žalobcu a zároveň sa účelovo vyhol vyčísleniu hypotekárneho úveru, ktorý podľa žalobcu nebol splatený, ale agresívnym spôsobom vyplatený formou úveru kupujúceho predmetnej nehnuteľnosti poskytnutého mu Slovenskou sporiteľňou, a.s, ktorá vyplatila predmetný úver na základe vyúčtovania poskytnutého OTP bankou, a.s. Predmetné vyúčtovanie však nesúhlasilo s posledným výpisom úverového účtu k 31.08.2016, v ktorom bola výška pohľadávky uvedená v sume 68.964,41 eur, pričom vo vyúčtovaní zo dňa 22.08.2016 OTP banka, a.s. uviedla zostatok úveru v sume 79.064,98 eur, čo je rozdiel viac ako 10.000,-eur, o ktoré finančné prostriedky bol ukrátený kupujúci, ktorý žalobcu obvinil z podvodu. Podľa zmluvy o hypotekárnom úvere mal žalobca za 347 mesiacov zaplatiť spolu 134.552,-eur. Žalobca za obdobie trvania zmluvy uhradil celkovo 65 splátok v celkovej sume 29.000,-eur, čo spolu s vyčísleným zostatkom úveru 79.000,-eur činí 106.000,-eur, úver bol poskytnutý v sume 76.983,-eur, čím preplatil úver o 40 %. Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal o presné vyčíslenie hypotekárneho úveru na pobočke banky dňa 06.09.2016, avšak nedostal žiadnu odpoveď. Pri spotrebnom úvere č. XXXXXXXXXXXXRSU žalovaný predložil žalobcovi dňa 22.04.2016 vyčíslenie zostatku úveru v sume 1.873,81 eur, dňa 22.08.2016 už v sume 2.267,48 eur a opätovne bez akéhokoľvek vyčíslenia jednotlivých položiek úveru (istina, úroky, poplatky). Na preukázanie neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvách žalobca predložil súdu odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 22.08.2016, dne bolo jasne formulované, že v zmluve OTP banky a.s. sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky ako dohoda o zmluvnej pokute, okamžitá splatnosť záväzkov, neprímerane vysoká sankcia spojená s nesplnením záväzkov, neprímeranosť odplaty uvedenej v zmluve, prevyšujúcej odplatu stanovenú v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností žalobca zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a žiadal podanej žalobe vyhovieť.

5. Žalovaný sa vo vyjadrení zo dňa 18.05.2017 (duplika) vyjadril k námietkam žalobcu, že nesprávne vyčíslil zostatok hypotekárneho úveru. Predložil súdu prehľad splátok na (splatený) hypotekárny úver (úverový účet XXXXXXXX) tak, ako boli zo strany žalobcu realizované a spôsob, akým boli splátky žalovaným započítané na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky. Nakoľko od 05/2016 do 08/2016 nebola žalobcom na úhradu hypotekárneho úveru realizovaná žiadna úhrada, nesplatená istina sa úročila úrokom 4,6 % ročne a úrokom z omeškania 3 % ročne. K 31.05.2016 žalovaný viedol pohľadávku z hypotekárneho úveru v členení na istinu 68.964,41 eur, úrok 6.217,30 eur, úrok z omeškania 2.557,43 eur, poplatky 0 eur. Po dorátaní riadneho úroku a úroku z omeškania banka vyčíslila pohľadávku z hypotekárneho úveru k 31.08.2016 v sume 79.064,98 eur. Platba z výpisu č. XXXXXXXX/XXXX č. 4, ktorý predložil žalobca, preukazuje prijatú splátku 400,-eur, ktorá bola v celosti použitá na zníženie istiny pohľadávky. Tento výpis však nezobrazuje úroky, úroky z omeškania a poplatky, ktoré banka k pohľadávke účtuje. Žalovaný pri spotrebnom úvere preukázal súdu platobnú disciplínu žalobcu vo veci splácania úveru, z ktorého je zrejmé, že žalovaný splácal predmetný úver len do mesiaca august 2012, od tohto obdobia sa jeho platobná disciplína výrazne zhoršila, kedy za obdobie od 8/2012 do 5/2016 uhradil celkovo len 5 splátok. Ku dňu predloženia predmetného rozpisu žalovaný evidoval voči žalobcovi dlh v celkovej výške 2.531,20 eur, pozostávajúci z istiny 1.087,20 eur, úrokov 1.108,83 eur, úroku z omeškania 4,83 eur, poplatkov 330,34 eur. Predložil zároveň aj účtovanie úroku z omeškania a riadneho úroku od 11.05.2013 do 22.04.2016. Pokiaľ ide o poplatky uplatnené žalobou, tieto boli dohodnuté v článku II. a III. zmluvy o úvere a činia 70,24 eur (predstavujú náklady na poistenie uhradené bankou za klienta za obdobie od 9/2014 do 4/2016).

6. Súd vytýčil termín pojednávania na 19.10.2018, žalobca bol na pojednávaní prítomný osobne, doručenie predvolania mal vykázané 24.09.2018. Žalovaný na pojednávaní nebol prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 18.09.2018, svoju neprítomnosť ospravedlnil listom zo dňa 02.10.2018, zároveň súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie prečítaním žaloby zo dňa 17.10.2016, zmluvy o OTPHYPO úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010, zmluvy o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XX T. zo dňa 11.02.2010, obchodných podmienok žalovaného, žiadosti žalobcu zo dňa

17.10.2016 o posúdenie platnosti zmluvy č. XXXX XXXX XX T. zo dňa 11.02.2010 a zmluvy č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010, žiadosti žalobcu na vyčíslenie pohľadávky - výzva zo dňa 30.08.2016, oznámenia žalovaného o výške pohľadávky zo dňa 22.08.2016, výpisu z účtu č. 4, uznesenia č.k. 4C/205/2016-29 zo dňa 18.01.2017, doplnenia žaloby zo dňa 22.02.2017, vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 27.03.2017, vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 02.05.2017, doplnenie príloh k vyjadreniu žalobcu zo dňa 23.05.2017, vyjadrenia žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 25.05.2017, výpisu z registra úpadcov žalobcu zo dňa 17.09.2018, odpovede na lustrácie žalobcu v registri obyvateľov, sociálnej poisťovni, ZVJS zo dňa 18.09.2018, ospravedlnenia žalovaného zo dňa 02.10.2018, výpisu z registra úpadcov strán sporu zo dňa 17.10.2018.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,

- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprímerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

11. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 11.02.2010 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

13. Podľa § 1 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
 - b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
 - c) o poskytnutí úveru bez platby úroku alebo akéhokoľvek poplatku,
 - d) na základe ktorých sa neukladá žiadny úrok, ak spotrebiteľ súhlasí so splatením úveru jednou splátkou,
 - e) o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad hodnotu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
 - f) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
 - g) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach,
 - h) o poskytnutí úveru na účely podľa osobitného zákona 2a) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako sadzby, ktoré prevládajú na trhu, alebo bezúročne, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa rovnaké alebo výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako sadzby prevládajúce na trhu.
- Zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Kreditnou kartou na účely tohto zákona sa rozumie platobná karta, ktorá umožňuje dlžníkovi prístup k peňažným prostriedkom čerpaným do výšky úverového limitu povoleného veriteľom a dohodnutého s dlžníkom.

14. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) až e) zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 - 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 - 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 - 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými

poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Predmetom sporu je preskúmanie dvoch zmlúv, a to hypotekárneho úveru č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010, spotrebného úveru č. XXXX XXXX 10 zo dňa 11.02.2010. Žalobca mal za to, že predmetné zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov.

17. Dňa 22.01.2010 žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o OTPHYPO úvere č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej mu žalovaný poskytol hypotekárny úver vo výške 76.983,-eur. Žalobca sa zaviazal poskytnutý úver splatiť spolu s dojednanou úrokovou sadzbou vo výške 4,35 % ročne mesačnými splátkami v počte 347 s tým, že 1. až 346. splátka bola v sume 390,25 eur a posledná 347. splátka v sume 387,76 eur. Za poskytnutie úveru si žalovaný žiadny poplatok neúčtoval. V zmluve bol dojednaný poplatok za vedenie úverového účtu v sume 3,29 eur mesačne, ktorý v čase uzavretia zmluvy bol dojednaný v súlade so zákonom, keďže tento poplatok bol zrušený až v roku 2013 a zákaz účtovania poplatkov za vedenie úverových účtov sa vzťahoval len na tie poplatky, ktorých splatnosť nastala po 9. júni 2013. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) hypotekárneho úveru bola 4,55 % a celkové náklady dlžníka na úver v prípade riadneho splatenia za dobu 347 mesiacov predstavoval sumu 136.844,26 eur. Keďže v zmysle § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. predmetný OTPHYPO úver nie je možné posudzovať z hľadiska splnenia obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (keďže nejde o spotrebiteľský úver), súd predmetnú zmluvu preskúmal podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný predložil rozpis sumy úveru vyčíslenej ku dňu jeho úhrady v celkovej výške 79.050,72 eur. Istina úveru činila 68.964,41 eur, tak ako to bolo zrejme žalobcovi z výpisu z úverového účtu. Avšak pri zaplatení úveru v celosti si žalovaný oprávnene v zmysle zmluvy okrem istiny hypotekárneho úveru uplatnil aj právo na zaplatenie úrokov v sume 7.017,22 eur a úrokov z omeškania 3.069,09 eur (z dôvodu omeškania žalobcu s úhradou splátok úveru). Tento rozpis dlžnej sumy hypotekárneho úveru súd považoval za nespochybniteľný, keďže zo samotnej zmluvy o hypotekárnom úvere je zrejme, že žalobca mal pri riadnom splácaní úveru po celú jeho dobu splatnosti zaplatiť žalovanému sumu v celkovej výške 136.844,26 eur. Keďže súd nezistil žiadne pochybenie žalovaného, ktoré by spôsobovalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, prípadne jeho absolútnu neplatnosť (na ktorú súd prihliada ex offo), súd žalobu v časti určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o OTPHYPO úvere č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010 zamietol.

18. Pokiaľ ide o žalobcom namietané ustanovenia v zmluve týkajúce sa dojednanej zmluvnej pokuty, prípadne zabezpečenia úveru zmenkou alebo dohodou o zo zrážkach zo mzdy, ako aj ustanovenie o oboznámení sa žalobcu s obchodnými podmienkami pri podpise zmluvy, tieto ustanovenia by mohli byť posúdené ako neprijateľné, avšak všetky tieto ustanovenia sú oddeliteľné od hlavnej zmluvy o úvere, a teda ich vyhlásenie za neprijateľné zmluvné podmienky by spôsobili len neplatnosť samotných zmluvných ustanovení, nie zmluvy ako celku, t. j. všetky dojednania ohľadne poskytnutého úveru žalobcovi ako aj podmienky jeho splácania by zostali nedotknuté. Keďže žalovaný si neuplatnil voči žalobcovi nárok na zaplatenie dlžnej sumy na základe zmenky (ktorej uplatnenie bolo v čase uzavretia zmluvy obmedzené len na sumu 30 % zo sumy istiny, nie úplne vylúčené), ani si neuplatnil zaplatenie dojednanej zmluvnej pokuty, ani nepredložil zamestnávateľovi žalobcu dohodu o splátkach zo mzdy, súd sa vzhľadom na prejednávanú vec neprijateľnosťou predmetných ustanovení nezaoberal.

19. Dňa 11.02.2010 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. XXXX XXXX XXRSU (ďalej len „zmluva o spotrebnom úvere“). Žalovaný poskytol v prospech žalobcu spotrebiteľský úver v sume 2.300,- eur pri ročnej úrokovej sadzbe 18 %. Žalobca sa zaviazal predmetný úver splatiť v 60-tich mesačných splátkach po 58,41 eur, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 11.02.2015. RPMN úveru bola 26,10 %, priemerná RPMN 41,78 %. Žalobca za poskytnutie úveru žalovaným zaplatil poplatok v sume 46,- eur, ktorý bol splatný v deň čerpania úveru. Tento bol zároveň zahrnutý aj do výpočtu RPMN. Celkové náklady spotrebiteľa na tento úver bol 3.891,40 eur, z čoho istina tvorila sumu 2.300 eur a dojednané úroky spolu s poplatkami sumu 1.591,40 eur. Poistenie predmetného úveru bolo podmienkou jeho poskytnutia (keďže išlo o poistený spotrebný úver), a teda aj poplatok za zabezpečenie poistenia úveru v sume 3,52 eur mesačne bol žalovaný povinný zahrnúť do celkových nákladov na spotrebiteľský úver a zahrnúť ho aj pri výpočte RPMN. Súd mal preukázané, že žalovaný si túto povinnosť splnil. Z uvedeného je preto zrejmé, že predmetný spotrebiteľský úver spĺňa všetky obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase poskytnutia úveru (zrušený zákonom č. 129/2010 Z.z. ktorý nadobudol účinnosť dňa 02.04.2010), a teda ho nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. V zmysle § 1a ods. 1 a 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

22. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

23. Podľa dostupných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za štvrtý štvrtrok 2009 (stav platný ku dňu 31.12.2009) bola výška RPMN pri spotrebiteľských úveroch od 1.500,-eur do 6.500,-eur pri splatnosti od 1 roka do 5 rokov 20,58 %. Dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere činí tak 41,16 %. Celková odplata žalovaného za poskytnutie úveru zo zmluvy o spotrebnom úvere v zmysle predstavuje 26,10 % ročne, čo zjavne neprevyšuje najvyššiu prípustnú mieru odplaty určenú nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že odplata dojednaná z zmluve o poistenom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo č. XXXXXXXXXXXXRSU zo dňa 11.02.2010 je v súlade s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

24. Podľa predložených výpisov z úverových účtov žalovaný preukázal platobnú disciplínu žalobcu ako aj skutočnú výšku zostatku spotrebného úveru aj s jeho rozčlenením na istinu, úroky a poplatky.

25. Pri spotrebiteľskom úvere č. XXXX XXXX XX T. žalovaný predložil súdu rozpis dlžnej sumy v celkovej výške 2.531,20 eur, z čoho istina tvorí sumu 1.087 eur, úroky 1.108,83 eur, úroky z omeškania sumu 4,83 eur a poplatky sumu 330,34 eur, z ktorej si žalovaný v konaní uplatnil len sumu 70,24 eur ako poplatky za poistenie úveru zaplatené žalovaným poisťovni poskytujúcej poistenie úveru. Predmetný úver bol zosplatený dňa 28.10.2013 a k tomuto dňu úroky z úveru činili sumu 202,20 eur. V zmysle článku VI. bodu 1 písm. a) v spojení s bodom 2 písm. e) obchodných podmienok k zmluve č. XXXX XXXX XX RSU, pri podstatnom porušení zmluvných povinností dlžníka (neuhradenie splatných peňažných záväzkov v termíne ich splatnosti) je banka oprávnená vyhlásiť úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. Banka právo zosplatiť úver jednorazovo využila dňa 28.10.2013. V zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so

záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto pokiaľ ide o rozpis dlžnej sumy úveru žalovaným na č. I. 76 a 77 spisu, je súd toho názoru, že žalovaný nemá nárok na priznanie úroku vo výške 18 % ročne zo sumy istiny úveru od 29.10.2013 do zaplatenia. Predmetný nárok je v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka. Takto uplatnený nárok na platenie zmluvných úrokov súd vyhodnotil ako nárok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi pri duplicitnom uplatňovaní si jednak dojednanej „odmeny v podobe zmluvného úroku do zaplatenia úveru“ a jednak uplatňovaní si zákonných úrokov z omeškania v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v prípade omeškania dlžníka so splnením dlhu. V prípade platenia úrokov z úveru až do úplného splatenia istiny úveru po jej zosplatnení podľa súdu vzniká značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán (strán sporu), kedy žalobca ako spotrebiteľ popri zákonných úrokoch z omeškania do budúca platí žalovanému aj zmluvné úroky ako odmenu za poskytnutie úveru, ktorý bol v zmluve vyjadrený vo výške 18,00 % ročne z poskytnutého úveru. Z uvedeného je preto zrejmé, že platením úrokom vo výške 18,00 % ročne z dlžnej istiny až do reálneho zaplatenia celej dlžnej sumy by boli žalovanému zachované v podstate všetky práva a nároky z predmetnej úverovej zmluvy ako keby ani ku konečnej splatnosti úveru nikdy nedošlo, kým naopak žalobcovi ako spotrebiteľovi žiadne. Splatnosť úrokov z úveru je upravená v ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého právo na úroky z úveru patria veriteľovi len do jeho splatnosti, t. j. do 28.10.2013, kedy bol úver zosplatnený, keďže podľa uvedeného ustanovenia Obchodného zákonníka sú zmluvné úroky splatné spolu so záväzkom vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky. Doba splatnosti úrokov (za poskytnutie peňazí) sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru, t. j. celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr do dohodnutého termínu splatnosti (resp. zosplatnenia) úveru. Žalovaný ako veriteľ preto podľa súdu nemôže oprávnené žiadať od žalobcu ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny, nakoľko zosplatnením úveru už nemožno istinu úveru zmluvne ďalej neúročiť, a preto žalovanému (veriteľovi) po zosplatnení úveru prislúchajú len úroky z omeškania. Preto mal súd za to, že reálna výška pohľadávky žalovaného z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere činí istinu úveru 1.087,20 eur, úroky do zosplatnenia 202,20 eur, úroky z omeškania 27,78 eur a uplatnené poplatky za poistenie úveru 70,24 eur.

26. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že nezistil žiadne pochybenie žalobcu pri uzatváraní spotrebného úveru č. XXXX XXXX XX zo dňa 11.02.2010 a hypotekárneho úveru č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 22.01.2010. Keďže súd nezistil porušenie právnych povinností žalovaného pri uzatváraní označených spotrebiteľských zmlúv, ktoré by malo za následok vznik škodu na strane žalobcu, súd zamietol žalobu aj v časti uplatneného finančného zadosťučinenia v sume 1.000,-eur.

27. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Nakoľko žalovaný mal v konaní plný úspech, vzniklo mu právo na plnú náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

30. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.